

Voorwoord

Al vaak heb ik me voorgenomen om te gaan schrijven, maar door tijdgebrek is het er nooit van gekomen.

Het onderwerp bedenken is niet al te moeilijk, ik heb een interessante baan, waarin ik veel dingen meemaak, waarin geen dag hetzelfde is en waar ik tijdens het uitvoeren ervan, overladen wordt met inspiratie.

Mijn boek zal gaan over mensen, en zeg nu zelf, wat is er boeiender dan een mens? Hoeveel verschillen bestaan er niet tussen twee mensen, laat staan tussen al die mensen die ik dagelijks ontmoet in de taxi. Want ik ben taxichauffeur, met heel veel plezier en, al zeg ik het zelf, met heel veel toewijding, want in de tien jaar dat ik dit werk nu doe, heb ik heel wat mensen zien komen en gaan, elk met een eigen verhaal, een eigen achtergrond, een eigen karakter.

Ik heb heel veel gelachen tijdens mijn werk, ik heb me een maatschappelijk werker gevoeld van de eenzamere onder ons, die als enige uitje hun wekelijkse tocht naar het ziekenhuis maken, of naar de fysiotherapie of gelijk wat. De eenzaamheid van ouderen kan schrijnend zijn.

Ik kon voelen hoe belangrijk ik was voor mevrouw Petersen, omdat ik voor haar de enige persoon was tegen wie ze even haar hart kon luchten in de luttele vijftien minuten per week dat ze bij mij in de taxi zat. Haar kinderen kwamen al lang niet meer ter sprake...

Ik heb me ook de scheidsrechter gevoeld, wanneer de bejaarde mevrouw A en mevrouw B beiden meenden het meeste recht op de stoel naast mij te hebben.

Helaas heb ik dit steeds terugkerend conflict tussen steeds andere bejaarde personen meermalen zien ont-aarden in een ruzie, waardoor ik een belangrijke les leerde, namelijk dat wijsheid niet met de jaren komt!

Ik zal deze uitspraak dan ook stellig bestrijden, omdat ik ondervond en nog steeds ondervind dat dit een pure onwaarheid is! Al die mevrouwen A en B en ga zo maar door tot Z en terug, zijn namelijk grotendeels ver in de tachtig, met soms een uitschietertje naar voor in zeventig en naar de andere kant tot ver in de negentig!

Dit zijn voor tachtig procent mijn passagiers. Een heel klein gedeelte daarvan is man, vrouwen worden nu eenmaal ouder dan mannen, dus zijn er meer vrouwen die, hoogbejaard, steeds meer gebreken op lichamelijk vlak gaan vertonen, daardoor tegen zeer sterk gereduceerd tarief met de taxi mogen reizen, waar door velen dankbaar gebruik van wordt gemaakt.

Tachtig procent hoogbejaarden dus, waarvan een klein gedeelte man. Ik sta vaak versteld van hun vitaliteit; in mijn kindertijd was een zestigjarige oud en nu kan iemand van negentig eruit zien als iemand van zestig; de vergrijzing noemt men het met een mooi woord, maar de oude dametjes, en dat worden er steeds meer, weten steeds vaker de weg naar de kapper te vinden, die hen van een aardig kleurtje voorziet, waardoor er van "grijs" geen sprake meer is, wat hen visueel jaren jonger maakt.

Wijsheid komt niet met de jaren, zeker niet als je ziet hoeveel afgunst een gezelschapsspelletje onder ouderen teweeg kan brengen, iets wat een gezellige bingomid-

dag zou moeten zijn, een onderbreking van de dagelijkse sleur...

Aan de grootte van de prijzen ligt het niet, die varieert van een pakje thee tot een doosje koekjes, of een blik soep. Maar àfgunst! Nu heeft Truus alweer drie keer geroepen en vorige week was het ook al een paar keer Truus en Mien heeft al drie weken geen prijs meer gehad, laat staan Marie... en zeg nu zelf, het is toch elke keer weer die Saar die steeds met een volle tas naar huis gaat, alsof het afgesproken werk is!

Ik heb mij hier vaak over verbaasd, hadden deze mensen nu een gezellige middag gehad, of hebben ze zich de hele middag zitten ergeren?

Dit vraagstuk is mij nog steeds niet duidelijk, want elke keer weer zijn ze van de partij en elke keer weer die irritatie.

Natuurlijk betreft dit voorbeeld maar een klein gedeelte van alle mensen, die hun wekelijkse bingo-kaart-biljart-entertainment-middagje verkiezen boven het achter de geraniums te blijven zitten; het merendeel amuseert zich wel degelijk en wat hun wijsheid betreft, die zou ik in de categorie levenswijsheid plaatsen, verkregen uit jarenlang opgedane verschillende ervaringen waarvan ze geleerd hebben, en die hen gevormd hebben naar de mens die ze nu zijn.

Heel vaak interessante mensen, waar ik in enkele gevallen zeer diep respect voor heb, door de onmenselijkheid van de gebeurtenissen, die ze hebben moeten meemaken, dat ik me soms afvraag waar ze in vredesnaam hun positiviteit vandaan halen.

Ik zal in mijn boek verder uitweiden over enkele van deze personen, die in mijn ogen wèl de wijsheid bezitten, die met de jaren gekomen is. Deze mensen hebben geleërd! Geleerd van hun ervaringen, geleerd ermee om te gaan, geleerd om een ander daarvan te laten leren en een gewillige leerling ben ik!

Er zijn ook tal van voorbeelden van mensen die spectaculaire dingen meegemaakt, gedaan of ondervonden hebben en die ik bewust buiten beschouwing laat, ten eerste gaat het mij niet om het spektakel, ten tweede is het uit een soort bescherming van de persoon om wie het gaat, omdat men in een dun bevolkt gebied als Zeeland meteen weet om wie het gaat en ik wil geen onrust teweeg brengen, ook al heb ik toestemming van betreffend persoon.

Ik probeer puur mijn eigen kijk op zaken en voorvallen onder woorden te brengen, alles gebaseerd op eigen ervaringen, gedachten en belevingen.